

Toto je piaty príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

PASCA

Pred domom starého otca rástol šípkový ker. V zime zo šípok vedela stará mama urobiť perfektný čajík. Bobuľa a Šafi sa zase vedeli za kríkom perfektne skryť. Zo šípkovej bašty mali výhľad na celú ulicu. Okrem výhodnej polohy bolo okolo bašty na jar voňavo, pretože tam rástli konvalinky, medzi dhými svetloželenými lístkami sa zoskupovali malé biele perly na stonkách a súťažili, ktorá lepšie vonia.

Stará mama mala nadarmo na dvore rôznofarebné tulipány, oleandrové stromy a pestré muškáty, starý otec mal rád len krotké konvalinky. Viackrát za deň prišiel, odhrnul listy, trochu so pomrmlal, že sú tam zase nejaké chrobáčky, ale Bobuľa vedela, že sa len choďil pozrieť na tie voňavé perličky.

Keď Bobuľa pomáhala starej mame nakupovať, hneď v obchode dostala Horalku. Horalka je skvelá máčaná oblátka v kakaovej poleve s arašidovo-krémovou náplňou. Bobuľa má Horalku najradšej zo všetkého. Hneď po jahodách. Práve bojovala s obalom, keď prišiel Šafi. Ako vždy, ak teraz mal nápad:

– Co keby sme cez obal prepichli dierku, oblátku previazali tenkým špagátikom a položili ju na ulicu? Keď niekto príde a bude ju chcieť zodvihnúť, potiahneme špagátik, bude zábava a aj Horalka bude naša!

Bobuľa horlivo prikyvovala, aj keď jej bruško protestovala. Predsa len, zdalo sa, že z toho môže byť veľká zábava. Šla si vypítať od starého otca špagát. Bez problémov vyrobili pascu pre maškrtníkov. Potom arašidovú oblátku položili na cestu. Umiestnili ju tak, aby si ju všetci okoloidujúci všimli, ale zároveň tak, aby ostala dostatočne blízko pri nich, ak bude treba sladký poklad zachraňovať.

Potom sa uhniesdili za šípkovou baštou. Stráž si pravidelne menili. Chvíľu mala špagátik v rukách Bobuľa, chvíľu Šafi. Slniečko už vystúpilo vysoko a obom bolo dosť teplo. Šípkový krík im zabezpečoval príjemný tieň.

– Už sa toľko nemrv, lebo nás vystopujú! – zašepkal Šafi.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

**Toto je piaty príbeh Bobuly.
Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!**

– Napadol ma jeden mravec! Musela som ho odstrániť z bašty z bezpečnostných dôvodov, – odvetila Bobuľa. Pravdou bolo, že sa trošku nudila, lebo okrem toho mravca sa na ulici nikto neukázal. Bobuľa pozerajúca Horalku stále smutnejšie a rozhodla sa, že vstane a pôjde si dať aspoň jednu jahodu. Stráž zatiaľ prenechá Šafimu. Vtom zabočil do ulice poštár. Za sebou ťahal modrý vozík. Bobuľa a Šafi pozorovali každý jeho krok. Zamat tiež trochu zabrechal, ale ako obyčajne, iba spoza plotu. Po skúsenosti s Viršoňom báčim už nechcel riskovať. Poštár zbadal Horalku. Na tvári sa mu objavil úsmev. Ešte aj ústa si obľizol. Bobuľa už začala mať o svoju dobrú strach. Čo keď bude poštár rýchlejší ako my? Ved' sa určite vycvičil v tých domov, kde bývajú nebezpečnejšie psy ako náš Zamat, – zašepkala Šafimu, pretože akurát on držal špagátik. Ten sa tak veľmi sústreďoval, že ani len nemrkol. Poštár prišiel bližšie, ale tesne predtým, ako sa zohol pre sladkú oblátku, figliarsky sa usmial a odpochodoval. Sprisahanci nechápali, čo sa stalo. Možno si nás všimol, – pripustil Šafi. Bobuľa vyskočila a išla sa pozrieť z cesty na šipkovú baštu. Ja by som si ťa určite nevšimla, – povedala, keď sa vrátila do skrýše. A tak teda znovu zaujali svoje miesta.

*Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!
 Poznámka môže byť:
 pojmová mapa
 tabuľka
 kresba atď.*